

Levél Mikes Kelemen késői utódaitól az otthoniaknak

Szerző: Szűcs Krisztina **Publikálva:** 2019. ápr 15. 10:00

Kedves Néném!

Fotó forrása: Dr. Herczegné Ruszkai Edit

Borongós, esős napra virradtunk 2019. áprilisnak hatodik napján. Nagy nap ez harminckilenc kazincbarcikai és szuhakállói diák életében. Négy teljes napon keresztül őseink szülőföldjén utazunk végig, hogy felfedezzük hajdan dicső hazánk történelmi helyeit. Kassa, Igló, Lőcse, Szepes-vár, Kézsmárk, Poprád, Tornaalja, Betlér, ezek az elődeink által alapított városok meséltek hőseinkről, múltunkról. Kassa acélkohói már messziről jelzik, hogy egy ma is fejlett nagyvárosban vagyunk. Drága fejedelmünk, II. Rákóczi Ferenc hamvait őrzi a Székesegyház kriptája, ahol jó volt együtt énekelni, hogy „Isten áldd meg a magyart”, s fejet hajtani a felséges fejedelem sírhelyénél. Elhagyva Kassát a Magas- Tátra felé vettük az utunkat. A Tátra csúcsai, mint 18 öregember vigyáznak az itt lakó emberekre, a természet szépségeire. Igló városában a székesegyház csodálatos orgonáját és páratlan festményeit néztük meg. Csontváry Koszika Tivadar életéből megismertünk egy-két anekdotát. Megkongattuk a „lélekharangot”, és kívánságainkat elküldtük a Jóistenhez. Lőcse város fallal körbevett házai, mintha a régmúlt meséit, legendáit őriznék ma is. A főtér szégyenketrecét mi is kipróbáltuk. A lőcsei fehér asszony története elvitt minket a középkor viharos életébe. Mesebeli városok ezek, megőrizték a házak korabeli stílusát, itt lelke van minden kődarabnak. Több száz éve magyar emberek építették, lakták, őrizték hagyatékukat. Sajnos, ma már ritkán hallunk itt magyar szót. Vadregényes utakon, mezőkön keresztül a Magas-Tátra hófedte csúcsaira délután érkezünk. Sétáltunk a hófedte sípályán, és letekintettünk a völgyek zöldellő földjeire.

Kedves Néném! Mikor Árpád vezér megérkezett a Kárpát-medencébe, szebb hazát nem is választhatott volna. Hétfőn, miután megostromoltuk a Szepesi várat, a Gömöri járás felé vettük az utunkat,

Az utolsó napon Rimaszombat majd Tornaalja következett. A Kazinczy Ferenc Magyar Nyelvű iskolában együtt énekeltek:

”Bárhol is vagyunk, mi összetartozunk,

Hát örülünk egymásnak,

Amikor találkozunk”

Az Andrássy család 1000 évvel ezelőtt telepedett le Krasznahorka és Betlér környékére. Az ősi család bútorai, képei, emlékei között már a 19. század történelmének szelleme ragadta meg képzeletünket.

Kedves Néném! Remélem nem untattalak levelemmel. Legközelebb, ha újra régi hazánkban járunk beszámolok élményeimről.

Egy dalszöveg jutott eszembe, amelyet ezen az úton értettem meg:

„Sorstragédiák minket oly gyakran sújtanak,

Hát óvjuk egymást akkor is mikor nem bántanak,

A nagyvilág sokkal szegényebb lenne nélkülünk,

De senki nem fog tenni értünk, ha mi nem teszünk.

Hát épp ezért, megmaradásunkért

Fogjunk össze, tegyünk végre!”

Felvidék, Határtalanul, 2019. április 6-9. napjai

Sokszor csókol öcséd: Mikes Kelemen és 39 magyar diák a kazincbarcikai Ádám Jenő és szuhakállói Gárdonyi Géza Tagiskolából

<https://kolorline.hu/hirek/eletmod/2019-04-15/level-mikes-kelemen-kesoi-utodaitol-az-otthoniaknak>